

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – TDC A/S v. Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Věc C-327/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Univerzální služba — Články 12 a 13 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Článek 32 — Náhrada nákladů na povinné doplňkové služby — Přímý účinek — Článek 107 odst. 1 a článek 108 odst. 3 SFEU — Bezpečnosti a námořní tísňové služby zajišťované v Dánsku a Grónsku — Vnitrostátní právní úprava — Podání žádosti o náhradu nákladů na povinné doplňkové služby — Tříměsíční lhůta — Zásady rovnocennosti a efektivity“

(2017/C 053/15)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: TDC A/S

Odpůrci: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Výrok

- 1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) a zejména její článek 32 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví mechanismus náhrad za poskytování povinných doplňkových služeb, jež podniku neumožňuje uplatnit vůči členskému státu nárok na náhradu čistých nákladů na poskytování povinné doplňkové služby, jestliže zisk podniku z poskytování dalších služeb, na něž se vztahují jeho povinnosti univerzální služby, převyšuje ztráty vzniklé v souvislosti s poskytováním této povinné doplňkové služby.
- 2) Směrnice 2002/22 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která podniku určenému k poskytování povinných doplňkových služeb umožňuje uplatnit vůči členskému státu nárok na náhradu čistých nákladů na poskytování těchto služeb, pouze pokud tyto náklady představují nespravedlivou zátěž pro tento podnik.
- 3) Směrnice 2002/22 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž se čisté náklady určeného podniku na poskytování univerzální služby stanoví jako rozdíl všech příjmů a všech nákladů souvisejících s poskytováním dotčené služby, včetně příjmů a nákladů, jež by podniku vznikly, i kdyby nebyl poskytovatelem univerzální služby.
- 4) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, nemá skutečnost, že podnik pověřený poskytováním povinné doplňkové služby ve smyslu článku 32 směrnice 2002/22 poskytuje tuto službu nejen na území Dánska, ale také na území Grónska, vliv na výklad ustanovení směrnice o univerzální službě.
- 5) Článek 32 směrnice 2002/22 musí být vykládán v tom smyslu, že má přímý účinek, když zakazuje členským státům, aby podniky pověřené poskytováním povinné doplňkové služby nesly všechny náklady spojené s tímto poskytováním nebo jejich část.

- 6) Zásady loajální spolupráce, rovnocennosti a efektivity musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, podle níž musí podnik pověřený poskytováním univerzální služby podat žádosti o náhradu ztráty za předchozí finanční rok nejpozději do tří měsíců od uplynutí lhůty uložené tomuto podniku pro předložení výroční zprávy příslušnému vnitrostátnímu orgánu, pokud lhůta pro podání žádosti není méně příznivá než lhůta stanovená ve vnitrostátním právu pro obdobnou žádost a pokud v praxi nemůže znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných podnikům směrnicí 2002/22, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH v. Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Věc C-355/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Článek 1 odst. 3 — Právní zájem na zahájení řízení — Článek 2a odst. 2 — Pojem „dotčený uchazeč“ — Právo uchazeče, jenž byl veřejným zadavatelem s konečnou platností vyloučen, podat návrh na přezkum následného rozhodnutí o zadání zakázky“

(2017/C 053/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgesichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Žalované: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Výrok

Článek 1 odst. 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byl uchazeč, který byl ze zadávacího řízení vyloučen na základě konečného rozhodnutí veřejného zadavatele, odepřen přístup k přezkumu rozhodnutí o zadání předmětné veřejné zakázky a uzavření smlouvy, pokud nabídky předložili pouze tento vyloučený uchazeč a úspěšný uchazeč, kterému byla zakázka zadána, a vyloučený uchazeč tvrdí, že vyloučena měla být i nabídka úspěšného uchazeče.

(¹) Úř. věst. C 320, 28.9.2015.